

Ympärillä yötöntä ja ympärillä yötä
ympärillä pylviäitä marmorin makeaa
Kauneuskin kerääntyy vain kauneuden myötä
on vesi veden makuista vaan veri erilailla sakeaa

Siel vaurauden kuusikuusikuusimetsä huojuu
ja nousee rinnalle idyllin yltäkylläisyys
Ja sairaudet pelon lailla toisahalla huokuu
ei epävarmuuden tilalla tuoksu iäisyys

Ei vaivaa puute, huoli
Omat pitävät huolen omistaan
Eikä enää vastapuoli
tässä ajassa juhli voittoaan

On syytä olettaa, on syytä yhteen vetää
kun terve puna elämän kasvoilta katoaa
Niin pyhäpäivän aamu viimein autereena herää
ja kirkonkellot korkeuksista jakaa jokaiselle kutsuaan

silloin tiesin, silloin tiesin, silloin tiesin, mikä meidät ero
ttaa

Se on vesi jota pelkää
Se on vesi, joka vihkimaljassa kestää